

ภาษาไทย

การจากไปของท่านคานโดรเยเซ่ โซเกียล สู่พุทธเกษตรภูเขาสีทองแดง

สวัสดิ์กัลยาณมิตรทั้งใกล้และไกล

ข้าพเจ้าหวังว่าเมื่อท่านทั้งหลายได้อ่านสารบัญฉบับนี้ ท่านคงมีสุขภาพดีและมีความสุขสบายใจกันในวาระเริ่มต้นปีใหม่
เนื่องในวันที่ระลึกปรมจารย์ปัทมสมภพนี้ ข้าพเจ้าอยากจะได้เรื่องราวการจากไปของท่านคานโดรเยเซ่
โซเกียลสู่พุทธเกษตรภูเขาสีทองแดงในวาระสุดท้ายของชีวิต

ในวันครบรอบวันเกิดปีที่ 211 ของท่านคานโดรเยเซ่ โซเกียลนั้น เป็นวันสิ้นสุดของระยะเวลาที่ท่านได้อยู่สอนในโลกนี้
ดังที่ท่านครูปัทมสมภพผู้เป็นคู่ปฏิบัติของท่านได้พยากรณ์ไว้แล้ว

เช่นเดียวกับที่ท่านครูปัทมสมภพได้จากไปสู่พุทธเกษตรภูเขาสีทองแดงเมื่อ 131 ปีก่อนหน้านี้
บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่ท่านคานโดรเยเซ่จากไปเช่นกัน

หลังจากที่ท่านคานโดรเยเซ่ได้มอบคำสอนเฉพาะอดิโยคะแก่ศิษย์ทั้งสิบเอ็ดคนเป็นครั้งสุดท้าย

ซึ่งทำให้ศิษย์ทุกคนได้บรรลุหมดแล้ว ท่านก็ประกาศว่าภายใน 5 วัน คือวันที่แปดตามเดือนของทิเบต

ทุกคนจะขึ้นไปที่ยอดเขาซันบูด้วยกันเพื่อชมสิ่งมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ คือพุทธเกษตรภูเขาสีทองแดง

ขณะที่บรรดาศิษย์ผู้ใกล้ชิดและผู้ติดตามที่มีบุญทุกคนขึ้นเขาไปแล้ว ก็ได้พร้อมใจกันทำพิธีถวายบูชาครั้งยิ่งใหญ่

อ้อนวอนท่านคานโดรเยเซ่ โซเกียลไม่ให้จากไป และได้รับคำสอน คำชี้แนะ และคำพยากรณ์ต่างๆ

ตลอดคืนวันที่แปดและคืนวันที่เก้า นั้น พระதாகิณีมากมายปรากฏเต็มท้องฟ้า แต่ละองค์มีสีล้วน พาหนะ อารูถ

เครื่องแต่งกาย และท่าทางแตกต่างกัน ต่างก็ขับร้องฟ้อนรำสรรเสริญและถวายบูชาแก่ท่านคานโดรเยเซ่ โซเกียล

ท่านคานโดรเยเซ่ได้จัดพิธีถวายคนจักระอันยิ่งใหญ่ และเมื่อถึงเวลาโพล้เพล้

ท่านก็ขึ้นไปที่ยอดเขาซึ่งมีลักษณะเป็นรูปหัวใจเหมือนภูเขาสีทองแดง ณ ที่นั้น

มีรากษสกลุ่มหนึ่งกับท้าวโลกบาลทั้งสี่ทยอยกันมาเชิญท่านคานโดรเยเซ่ โซเกียลให้ไปสู่อุทยานพุทธของท่านครู

เหล่าเทพและวิญญาณต่างๆ ทั่วแผ่นดินทิเบตก็มาปรากฏพร้อมหน้ากัน

ท่านคานโดรเยเซ่ได้มอบคำสอนและคำพยากรณ์ครั้งสุดท้ายแก่ผู้ที่ขอ

ในที่สุด เมื่อถึงวันที่ 10 เกี้ยวแสงสว่างในรูปของดอกบัวแปดกลีบก็ปรากฏขึ้นพร้อมกับแสงแรกอรุณ มีพระதாகิณี 4

องค์เป็นผู้ถือมา ท่านคานโดรเยเซ่ได้ก้าวขึ้นไปนั่ง ขณะที่มือขวาถือกลองทามรู มือซ้ายถือถ้วยกะโหลก

และสลายเข้าไปในวงแสงน้ำเงินเข้มและหายไปท่ามกลางแสงรัศมีห้าสีอันเจิดจรัส

พระதாகิณีทั้งสี่ได้ยกวงแสงบนดอกบัวลอยสูงขึ้นไปเรื่อยๆ จนลับตาไปในที่สุด ทุกๆ

คนในที่นั่งต่างพากันร้องไห้และคร่ำครวญ ร้องหาวิงวอนด้วยความอาลัย ทันใดนั้น เสียงของท่านคานโดรเยเซ่

โซเกียลก็ดังก้องขึ้นจากเมฆที่สว่างสุกใส เป็นคำสอนสุดท้ายที่สรุปได้ดังนี้

“องค์ปัทมสมภพคือครูผู้ที่เราจะตาได้กำหนดไว้แล้ว

หากประสงค์จะบรรลุนิคมคำสอนของท่าน พวกเราจงพากเพียร
คิดถึงครูของเธอในรูปขององค์ปัทมะ
แล้วพรแห่งกรุณาจะพร้งพรไม่รั้งหุดสิ้น
จงปฏิบัติสัทธนะแห่งจิตคุรุทั้งบทยาวและสั้น
เรารับรองว่าพุทธภาวะจะเป็นของเธอในชาตินี้
ขอให้สวตมณต์คุรุสิทธิอันสำคัญยิ่ง
ในวันทีลืบทั้งข้างขึ้นและข้างแรม
และวันที่แปดและวันที่สิบห้าของเดือน
ทั้งถวายบูชาคนจักระด้วยของถวายต่างๆ
แม้ถวายเพียงครั้งเดียว ก็ปิดประตูสู่อบายได้หมด
เรารับรองว่าเธอจะไม่ตกสู่อบายภูมิอีกเลย

นี่คือสังฆธรรมอันแน่นอน ขอให้รู้และเข้าใจ
ในแก่นความหมายของคุรุ คือมณต์คุรุสิทธินี้

โอม ศูนย์รวมของกายทั้งห้าแห่งพระสุคต
อา กลั่นกรองเป็นแก่นของวาจาแห่งปัญญาญาณทั้งห้า
สูง กายแห่งตถตา อันเป็นทัศนะทั้งห้าของปัญญาญาณ
วิ เครื่องหมายและตราแห่งความไม่มีสิ่งใดทำลายได้
ชระ กลวิธีการใช้ความกรุณาอันเป็นดุจเพชร
คุ คุรุहरुกะแห่งสามกาล (อดีต ปัจจุบัน อนาคต)
รุ หยตพินทุที่ประทานความก้าวหน้าและการบรรลุนิคม
ปัท ธรรมี่สุภพอันบริสุทธิ์แห่งปิติ
มา สภาวะนิ่งอยู่ในครรรภ์แห่งปิติ
สิทธิ ความกรุณาอันก่อปรด้วยแรงและพลังอันยิ่งใหญ่
ธิ ความสัมฤทธิ์ในทุกสิ่งทีพึงใจ
สูง มีอำนาจควบคุมในภูมิเดิมแท้

มณต์บพนี้เป็นดุจดั่งแก้วสารพัดนึก
ทั้งยังได้ชำระห่วงโซ่แห่งปฏิจสมุบปาทให้บริสุทธิ์
เป็นทั้งธรรมชาติแห่งบารมีลืบ
และเป็นมหาภารตด้วย
เป็นความสัมฤทธิ์ผลของทุกปณิธาน
เธอทุกคนในที่นี้ รวมทั้งในอนาคตกาล
ควรสวตมณต์บพนี้ด้วยความขยันขันแข็ง

สำหรับเวลานี้ที่จิตของเธอยังรับรู้อยู่ในทวิลักษณ์
จึงดูเหมือนว่าเราได้จากพวกเธอไป แต่ขอให้ม่ก้าลังใจ
เมื่อจิตทวิลักษณ์ของเธอหมดไป เธอจะเห็นว่าเราไม่เคยจากไปไหน
ขอให้สุขภาพและความสุขปกแผ่ไพศาลดุจห้วงนภากาศ"
(คัดมาจากหนังสือชื่อ *Lady of the Lotus-Born*, แปลโดยกลุ่มบัพทภระ หน้า 205-206)

ด้วยคำสอนแห่งปัญญาญาณอันลึกซึ้งนี้
ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลายได้รับประโยชน์สุขทั่วหน้ากันในวาระเริ่มต้นปีใหม่นี้ด้วยเทอญ

สัพพะมังคะลัง (ขอมงคลทั้งปวงจงบังเกิดมี)

จับกน พักชก รินโปเช